

Man bli'r så glad, når solen skinner

Musik: Kai Normann Andersen

Tekst: C.V. Meincke

Sats: Camilla Britt Donovan

1. Hjer - tet hop - per i mit bryst, da - gen går med liv og lyst, der står skre - vet
 2. Når det før - ste spæ - de blad grøn - nes, bli'r jeg ki - ste - glad, og syn's Kø - ben -

kys på hver pi - ge - mund. Fo - den flyt - ter sig a - dræt, sin - det bli'r så
 havn er det bed - ste sted! Når jeg mær - ker, det er vår, og den før - ste

lyst og let, hjer - nen bli'r så klar, og det har jo sin grund: Jeg bli'r så
 læ - ke slår, krib - ler det i mig, så må jeg syn - ge med! Jeg bli'r så

glad, når so - len skin - ner, så glem - mes sorg og suk og savn,
 glad, når so - len skin - ner, så glem - mes sorg og suk og savn,

— når den for - gyl - der tårn og tin - der, så ta'r jeg by - en
 — og alt det bed - ste jeg så fin - der her i min kæ - re

i min favn, For - klar mig, hvad der sker? men jeg går rundt og ler,
 fø - de - stavn, ja, jeg bli'r op - ti - mist og sprin - ger her og hist

— jeg bli'r så glad og fri, men det er nok for - di jeg bli'r så
 — og brin - ger liv og fest til hver en trau - rig gæst! Jeg bli'r så

glad, når so - len skin - ner på gam - le kon - gens Kø - ben - havn.
 glad, når so - len skin - ner på gam - le kon - gens Kø - ben - havn.